

לכאורה: היא יפהפיה רגילה, המציגה שמלות רגילות והחושבו

מיה חסר לאע



הגברים שלי המיפוס שלי הוא בדרך כלל נכר שחור ואחלסי. בארץ הגברים הם ממש נפלאים. אך הם פשוט עצת נודניקים. מלבד גברים, יש לה גם יחסים לכלבים שלה, אותם היא דוכשת במיטב כספה.

„ובמשך היום, בבית, אני לובשת חלוק חצי שקוף.“

בערבים היא עטופה בשמלות דור. אחרי הצהריים היא מסתובבת בחליפות שנל. „אני מעדיפה את השמלות של בתי-האופנה הי גדולים.“ היא אומרת, „כי אני נראית בהן יותר צעירה ויותר נשית.“

היא אהבת מאוד את המונה האחרונה. כשכל נשות פריס הסתובבו במגפיים, הסי תובכה גם היא במגפיים. עכשיו, כשכל נשות פריס מסתובבות בחצאיות קצרצרות, המסי תיימות מעל לברכיים, גם היא מסתובבת בי חצאיות קצרצרות. המסתיימות מעל לברי כיים.

כי אחת והשגטון שלה

שנה היא הולכת בלבוש האופי-ארט זה ! הולם אותה להפליא, אבל בקוראזי היא לא נוגעת. „אני לא לובשת את זה, משום שזה מתאים רק לשחורות, ואני יותר מדי בלונדינית. בשנה שעברה זה היה נורא. כולם לבשו קוראזי, ורק אני הלכתי בבגדים ישנים. אבל מילא, זה כבר-עבר. היום כבר לובשים את האופי-ארט, וזה מתאים לי כמו לכולם.“

היא אהבת גברים, חתולים, מעילי-פרווה, נעלי עקב. אבל כל זה כאפס וכאין לעומת

שהיא עוברת ברחוב, כולם מסתכלים עליה. היא בלונדית, יפהפיה, לבושה לפי מיטב האופנה החדשה, מלווה תמיד על ידי מיטב הגברים החדשים, וענודה במיטב המחרוזות והתכשיטים. היא משתמשת רק בכסבון עדין. אבל היא אהבת לעשות אמבטיית של בשמים. „כי לילה אני ישנה עם שנל חמש.“ היא מודה.



„את שמלות-הערב שלי אני תופרת בעצמי. בדרך כלל אני רוקמת על השמלה חרוזים, דבר העולה לי בפרוטות. למשל, כמעט שנה, והיא נורכבת מיותר מ־3000 חרוזים.“

3000 חרוזים את השמלה הזאת תפרתי



„כמו כל אשה, אני והמחשופים“

של שיוזף במנורה. בארץ, למזלי, אין יום כמעט שבו אי אפשר להשתזף. אשה שאינה שזופה לדעתי אינה נשית ומושכת. לכן מרבה דולי לבלות בחופי תל-אביב, לספוג את קרני השמש. עכשיו התחרות בהצנתי-הגאלה האחרונות שנכחתי ב

„אני יודעת שלמיפוס הבלונדי מתאים השיזוף. לכן אני רודפת ממש אחרי השמש. בחורף אני משתמשת בדרך כלל באמצעים מלאכותיים